

[Socialministeren.]

socialministeriets cirkulære af 26. november 1953 vedrørende opdragelsesmæssige metoder i opdragelseshjem har gennemført et forbud mod anvendelsen af legemlig revselse i form af benyttelse af spanskrør på opdragelseshjemmene og samtidig indført en regel om indberetninger fra opdragelseshjemmene om revselse i form af slag på kinden.

Hertil vil jeg gerne indledningsvis gøre opmærksom på, at det i cirkulæret knæsatte forbud mod anvendelsen af legemlig revselse ved benyttelse af spanskrør ord til andet svarer til det af hustugtsudvalget i dets i 1952 afgivne betænkning fremsatte forslag. Det udvalg, jeg den 17. januar 1950 nedsatte til at undersøge hustugtsreglementet for opdragelseshjem, skulle bl. a. tage stilling til den bestemmelse, der fandtes i det gældende reglement fra 1937, og som lyder således — hvis jeg med den højtærede formands tilladelse må have lov til at citere —:

„Som legemlig revselse kan anvendes:

1) et eller to slag med den flade hånd på kinden, uden at øret berøres, eller 2) for børn under 10 år indtil 5 slag på sædet med den flade hånd, eller 3) for drenge mellem 10 og 15 år indtil 3 og for drenge mellem 15 og 18 år indtil 6 slag på sædet med tyndt spanskrør, der ikke må være over 4 centimeter i omkreds og ikke over 1 meter langt.

Ved legemlig revselse som under 2) og 3) omtalt skal legemet være dækket af mindst 1 klædningsstykke (benklæder). Revselse på sædet overfor piger må kun tildeles af en kvinde.

Det er forbudt at anvende revselse med spanskrør overfor piger og overfor drenge over 18 år.“

Det er altså disse bestemmelser, jeg forstår det ærede medlem er fortørnet over at jeg har ændret.

Et flertal af hustugtsudvalgets 14 medlemmer, nemlig de 13 medlemmer, var enige om, at disse bestemmelser burde ændres, og foreslog følgende bestemmelser — hvis jeg med den højtærede formands tilladelse må have lov til at citere —:

„Med hensyn til spørgsmålet om anvendelse af legemlig revselse skal bemærkes, at afstraffelse med spanskrør ikke er tilladt.

Endvidere kan det som almindelig regel fastslås, at legemlig revselse i form af slag på kinden med flad hånd ikke bør anvendes i opdragelseshjemmene, og det pålægges ledere og medarbejdere at arbejde henimod, at denne linie følges.

Forsåvidt revselse ved slag på kinden fra en medarbejders side alligevel undtagelsesvis har fundet sted, skal den straks indberettes til forstanderen. Denne skal ved udløbet af hvert kvartal gennem overinspektionen til ministeriet indsende oplysning om samtlige de i kvartalet foretagne legemlige revselse, herunder altså også de af forstanderen selv tildelte revselse, med angivelse af, i hvilken anledning og af hvem de enkelte revselse er foretaget. I særlige tilfælde påhviler det forstanderen straks efter en revselse at foretage indberetning.“

Jeg må erkende, at jeg deler hustugtsudvalgets flertals betragtninger. Jeg mener ligesom udvalgets flertal, hvoriblandt var samtlige de medlemmer, der beskæftigede sig med arbejdet indenfor børneforsorgen, at de gamle bestemmelser i hustugtsreglementet er forældede. Derfor har jeg underskrevet det nye cirkulære, som altså er i overensstemmelse med det, udvalgets flertal foreslog. Jeg håber, det ærede medlem hr. Baagø-Hansen vil forstå, at der hverken fra udvalgsflertallets eller fra min side er nogen tanke om at nedbryde det opdragende arbejde på hjemmene. Jeg tror, at medarbejderne indenfor børne- og ungdomsarbejdet er i stand til at opnå resultater uden anvendelse af legemlig revselse.

Landbrugsministeren (Smørum): Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen har bedt mig om en redegørelse for en udstyknings-sag på Falster. Det drejer sig om en ejendom i Egelev, som gårdejer Ejner Jensen har solgt til landmand Peter Petersen for en købesum af 375 000 kr. Ejendommen har en grundværdi på 98 200 kr. og falder derfor ind under bestemmelsen i statshusmandslovens § 8, og da køberen efter forhandling med statens jordlovsudvalgs stedlige medlem, Chr. Rasmussen, nægtede at afgive et areal af ejendommen til tillægsjord, gjorde staten sin forkøbsret gældende, og accept herpå afgik den 30. november 1953.

Når jeg godkendte købet trods store